

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (četvrto vijeće)

12. ožujka 2020.*

„Državne potpore – Potpore koje je Španjolska dodijelila određenim profesionalnim nogometnim klubovima – Jamstvo – Odluka kojom su potpore proglašene nespojivima s unutarnjim tržištem – Neizravni korisnik – Pripisivost državi – Prednost – Kriterij privatnog ulagača”

U predmetu T-901/16,

Elche Club de Fútbol, SAD, sa sjedištem u Elcheu (Španjolska), koji zastupaju M. Segura Catalán, M. Clayton i J. Morant Vidal, odvjetnici,

tužitelj,

kojeg podupire

Kraljevina Španjolska, koju zastupa M. García-Valdecasas Dorrego, u svojstvu agenta,

intervenijent,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju G. Luengo, B. Stromsky i P. Němečková, u svojstvu agenata,

tuženika,

povodom zahtjeva na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije (EU) 2017/365 od 4. srpnja 2016. o državnoj potpori SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) koju je provela Španjolska u korist Valencije Club de Fútbol, SAD, Hérculesa Club de Fútbol, SAD i Elchea Club de Fútbol, SAD (SL 2017., L 55, str. 12.).

OPĆI SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: H. Kanninen (izvjestitelj), predsjednik, J. Schwarcz i C. Iliopoulos, suci,

tajnik: J. Palacio González, glavni administrator,

uzimajući u obzir pisani dio postupka i nakon rasprave održane 15. siječnja 2019.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: španjolski

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Tužitelj, Elche Club de Fútbol, SAD, profesionalni je nogometni klub sa sjedištem u Elcheu u pokrajini Alicante (Autonomna zajednica Valencia, Španjolska).
- 2 La Fundación Elche Club de Fútbol (u daljnjem tekstu: zaklada Fundación Elche) neprofitna je organizacija čiji je cilj promocija i obavljanje djelatnosti povezanih sa sportom. Većina članova tužiteljeva Upravnog odbora članovi su i Upravnog vijeća zaklade Fundación Elche.
- 3 Instituto Valenciano de Finanzas (u daljnjem tekstu: IVF), financijska institucija u okviru Generalitat Valenciana (vlada Autonomne zajednice Valencia, Španjolska), dao je 17. veljače 2011. zakladi Fundación Elche jamstvo za dva bankovna zajma u ukupnom iznosu od 14 milijuna eura, koja su odobrili banka Caja de Ahorros del Mediterráneo, u visini od 9 milijuna eura i banka Banco de Valencia, u visini od 5 milijuna eura, radi stjecanja određenih dionica koje je tužitelj izdao u vezi s povećanjem temeljnog kapitala koje je odlučio provesti. Nakon povećanja temeljnog kapitala, zaklada Fundación Elche držala je 63,45 % tužiteljevih dionica.
- 4 Jamstvo je pokrilo 100 % iznosa glavnica zajmova te kamate i troškove transakcije za koju je izdano jamstvo. Zauzvrat, Fundación Elche trebao je IVF-u plaćati jamstvenu premiju od 1 %. IVF je usto u zalog, na ime protujamstva, primio tužiteljeve dionice koje je stekla zaklada Fundación Elche. Trajanje odnosnih zajmova bilo je pet godina. Kamatna stopa pripadajućih zajmova bila je jednaka jednogodišnjem „Euro Interbank Offered Rate”-u (Euribor), uvećanom za 3,5 %. Osim toga, primijenjena je naknada za neiskorišteni dio od 0,5 %. Otplata zajmova za koje je izdano jamstvo (glavnica i kamate) trebala se provesti prodajom tužiteljevih dionica koje je stekla zaklada Fundación Elche.
- 5 Obaviještena o postojanju navodnih državnih potpora koje je dodijelila vlada autonomne zajednice Valencia u obliku jamstava za bankovne zajmove u korist Valencije Club de Fútbol, SAD, Hérculesa Club de Fútbol, SAD te tužitelja, Europska komisija je 8. travnja 2013. pozvala Kraljevinu Španjolsku da iznese očitovanja u vezi s tim informacijama. Potonja joj je odgovorila 27. svibnja i 3. lipnja 2013.
- 6 Dopisom od 18. prosinca 2013. Komisija je obavijestila Kraljevinu Španjolsku o svojoj odluci da pokrene službeni istražni postupak predviđen člankom 108. stavkom 2. UFEU-a. Podneskom od 10. veljače 2014. Španjolska je podnijela svoja očitovanja na odluku o pokretanju postupka.
- 7 Tijekom službenog istražnog postupka, Komisija je zaprimila primjedbe i informacije od Kraljevine Španjolske, IVF-a, Lige Nacional de Fútbol Profesional, Valencije Club de Fútbol i zaklade Fundación Valencia.
- 8 Odlukom (EU) 2017/365 od 4. srpnja 2016. o državnoj potpori SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) koju je provela Španjolska u korist Valencije Club de Fútbol, SAD, Hérculesa Club de Fútbol, SAD i Elchea Club de Fútbol, SAD, Komisija je, među ostalim, utvrdila da državno jamstvo koje je IVF 17. veljače 2011. odobrio za dva bankovna zajma dana zakladi Fundación Elche u svrhu upisa tužiteljevih dionica, u vezi s povećanjem kapitala koje je odlučio provesti (u daljnjem tekstu: predmetna mjera ili sporno jamstvo), predstavlja potporu koja je nezakonita i nespojiva s unutarnjim tržištem, u iznosu od 3 688 000 eura (članak 1. pobijane odluke). Komisija je stoga naložila Kraljevini Španjolskoj da zahtijeva povrat navedene potpore od tužitelja (članak 2.), te da povrat potpore „ima trenutni učinak” (članak 3.).

- 9 Komisija je u pobijanoj odluci, kao prvo, smatrala da je predmetna mjera, koju je dodijelio IVF, dio državnih sredstava te se može pripisati Kraljevini Španjolskoj. Kao drugo, smatrala je da je korisnik potpore tužitelj, a ne zaklada Fundación Elche, koja je djelovala kao financijsko društvo posebne namjene, posebice uzimajući u obzir cilj predmetnih mjera, koji se sastojao od omogućavanja financiranja povećanja tužiteljeva kapitala. Međutim, tužiteljeva financijska situacija u trenutku dodjele predmetne mjere bila je ona poduzeća u teškoćama, u smislu točke 10. podtočke (a) i točke 11. Smjernica Zajednice o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje poduzeća u teškoćama (SL 2004., C 244, str. 2.; u daljnjem tekstu Smjernice za sanaciju i restrukturiranje). S obzirom na kriterije utvrđene u njezinoj Obavijesti o primjeni članaka [107.] i [108. UFEU-a] na državne potpore u obliku jamstava (SL 2008., C 155, str. 10.; u daljnjem tekstu: Obavijest o jamstvima), i s obzirom na tužiteljevu financijsku situaciju, kao i uvjete državnog jamstva koje mu je dodijeljeno, Komisija je utvrdila postojanje neopravdane prednosti koja je mogla narušiti tržišno natjecanje ili prijetiti njegovim narušavanjem i utjecati na trgovinu među državama članicama. Osim toga, Komisija je u pobijanoj odluci kvantificirala element potpore navodno dodijeljene tužitelju, oslanjajući se na referentne stope koje su primjenjive u skladu s Obavijesti Komisije o reviziji metode za utvrđivanje referentnih i diskontnih stopa (SL 2008., C 14, str. 6.; u daljnjem tekstu: Obavijesti o referentnim stopama), s obzirom na nemogućnost znatne usporedbe na temelju sličnih transakcija provedenih na tržištu. Prilikom kvantifikacije sporne potpore, Komisija je smatrala da je vrijednost tužiteljevih dionica, danih kao protujamstvo u залог IVF-u, bila blizu nule. Naposljetku, Komisija je u pobijanoj odluci smatrala da sporno jamstvo nije bilo spojivo s unutarnjim tržištem, posebno s obzirom na načela i uvjete utvrđene u Smjernicama za sanaciju i restrukturiranje.

Postupak i zahtjevi stranaka

- 10 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 21. prosinca 2016. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak.
- 11 Zasebnim aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 21. veljače 2017. tužitelj je podnio zahtjev za privremenu pravnu zaštitu kako bi ishodio odgodu izvršenja članaka 2. do 4. pobijane odluke, u dijelu u kojem se njima nalaže da se od njega izvrši povrat potpora koje su mu navodno dodijeljene.
- 12 Komisija je 17. ožujka 2017. podnijela odgovor na tužbu tajništvu Općeg suda.
- 13 Odlukom od 24. travnja 2017. predsjednik četvrtog vijeća Općeg suda odobrio je intervenciju Kraljevini Španjolskoj u potporu tužiteljevu zahtjevu.
- 14 Tužitelj je 8. svibnja 2017. podnio repliku tajništvu Općeg suda.
- 15 Komisija je 20. lipnja 2017. podnijela odgovor na repliku tajništvu Općeg suda.
- 16 Kraljevina Španjolska podnijela je 6. srpnja 2017. intervencijski podnesak tajništvu Općeg suda.
- 17 Komisija je 27. srpnja 2017. podnijela svoja očitovanja na intervencijski podnesak tajništvu Općeg suda.
- 18 Tužitelj je 21. rujna 2017. podnio svoja očitovanja na intervencijski podnesak tajništvu Općeg suda.
- 19 Podneskom od 13. listopada 2017. tužitelj je naveo da želi da ga se sasluša na raspravi.
- 20 Rješenjem od 15. svibnja 2018. Elche Club de Fútbol/Komisija (T-901/16 R, neobjavljeno, EU:T:2018:268) predsjednik Općeg suda naložio je odgodu izvršenja pobijane odluke u dijelu u kojem se odnosi na povrat potpore od tužitelja, te je odredio da će se o troškovima odlučiti naknadno.

- 21 Dopisima tajništva Općeg suda od 30. listopada 2018., Opći je sud na temelju mjera upravljanja postupkom predviđenim u članku 89. svojeg poslovnika postavio pismena pitanja svim strankama, na koja su oni odgovorili 20. i 21. studenoga 2018.
- 22 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se odnosi na njega,
 - Komisiji naloži snošenje troškova.
- 23 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu kao neosnovanu;
 - naloži tužitelju snošenje troškova.
- 24 Kraljevina Španjolska zahtijeva od Suda da:
- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se ona odnosi na tužitelja;
 - Komisiji naloži snošenje troškova.

Pravo

- 25 U prilog svojoj tužbi tužitelj ističe četiri tužbena razloga, koji se temelje:
- prvi, na pogrešci u ocjeni i nedostatku obrazloženja prilikom utvrđivanja potpore i korisnika;
 - drugi, na povredi članka 107. UFEU-a i nedostatku obrazloženja, a podijeljen je na pet dijelova koji se temelje na neispunjenju uvjeta koji se odnose na pripisivost državi, postojanju prednosti, selektivnosti navedene prednosti, postojanju narušavanja tržišnog natjecanja i utjecaju na trgovinu među državama članicama;
 - treći, na povredi članka 107. UFEU-a prilikom određivanja visine potpore i iznosa koji treba povratiti;
 - četvrti, iznesen podredno, na povredi članka 107. UFEU-a u ocjeni spojivosti potpore.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci u ocjeni i nedostatku obrazloženja prilikom utvrđivanje potpore i korisnika

- 26 Tužitelj, kojeg podupire Kraljevina Španjolska, tvrdi da Komisija nije ni obrazložila ni dostatno opravdala utvrđenje da je on bio korisnik sporne potpore.
- 27 Uvodno tužitelj ističe da Komisija u pobijanoj odluci nije iznijela razloge zbog kojih su otklonjene njezine sumnje u to da je zaklada Fundación Elche korisnik mjere, koje su iznesene u odluci o otvaranju službenog postupka.
- 28 Tužitelj potom ocjenjuje da je Komisija, zbog toga što nije utvrdila pravnu vezu između, s jedne strane, zajmova danih zakladi Fundación Elche, za koje jamči IVF, i, s druge strane, stjecanja njegovih dionica od strane zaklade Fundación Elche, te dvije transakcije trebala odvojeno ispitati, imajući u vidu njima svojstvena i zasebna obilježja. U tom se pogledu iz opisa predmeta financiranja, koji je ugovorila

zaklada Fundación Elche, ne može zaključiti da zajmovi koji su joj odobreni i njezino stjecanje tužiteljevih dionica čine jednu pravnu radnju. Kraljevina Španjolska dodaje da ti elementi ne dokazuju da je zaklada Fundación Elche htjela poboljšati tužiteljevu financijsku situaciju. Komisija je posebno trebala ispitati je li stjecanje tužiteljevih dionica od strane zaklade Fundación Elche bila transakcija koja je imala određene izgleda za profitabilnost.

- 29 Međutim, u mjeri u kojoj se radi o dvjema različitim transakcijama, tužitelj tvrdi da je tada Komisija morala, u svrhu utvrđenja da tužitelj ostvaruje korist iz potpore, utvrditi da mu je tijekom kupnje njegovih dionica od strane zaklade Fundación Elche prenesena potpora – što Komisija nije ni analizirala, ni objasnila.
- 30 Štoviše, utvrđujući da je tužitelj korisnik potpore, Komisija je po istoj logici trebala smatrati da su tužiteljevi vjerovnici u konačnici isto tako bili korisnici potpore. Tužitelj u replici dodaje da je Komisija morala također analizirati jesu li banke zajmodavci isto tako bile korisnice potpore.
- 31 Osim toga, Komisija nije utvrdila da su tužitelj i zaklada Fundación Elche činili jednog korisnika potpore i u tom pogledu nije čak poštovala ni svoju obvezu obrazlaganja. U tom pogledu, pojam gospodarske jedinice na kojem se, kako se čini, zasniva pobijana odluka, nije primjenjiv na odnose između tužitelja i zaklade Fundación Elche, dva različita subjekta s različitim društvenim ciljevima, s time da se zaklada Fundación Elche štoviše ne bavi gospodarskim djelatnostima.
- 32 Kriteriji potrebni da bi se moglo smatrati da entitet koji drži većinski udio u nekom poduzeću sudjeluje u njegovoj gospodarskoj djelatnosti, izneseni u uvodnoj izjavi 63. pobijane odluke, nisu ispunjeni. Tako, zaklada Fundación Elche ne upravlja tužiteljem, jer je njezin kratkoročni cilj bio preprodati njegove dionice kako bi se vratili zajmovi, te ona u svakom slučaju nije posjedovala tužiteljeve dionice na dan dodjele spornog jamstva. Ona također nije ni imenovala članove tužiteljeva upravnog vijeća, koje je, suprotno tomu, zajedno i ravnopravno sa zakladom Fundación Elche odlučivalo o sastavu njezina upravnog odbora. Naposljetku, zaklada Fundación Elche nije „upravljala”, kako to Komisija tvrdi, zajmovima kojima je tužitelju pribavljen kapital, jer je ona djelovala kao zajmoprimac te je jedina bila u pravnom odnosu s IVF-om u okviru jamstva koje je dano samo njoj i kojim se tužitelj nije okoristio. To jamstvo je među ostalim uvjetovano davanjem tužiteljevih dionica u zalag IVF-u, pri čemu je IVF bio ovlašten dati, te je doista i davao, uputstva zakladi Fundación Elche u pogledu izvršavanja njezinih prava prema tužitelju, u cilju zaštite IVF-ovih imovinskih interesa. Sporovi koji proizlaze iz činjenice da zaklada Fundación Elche djelomično nije vratila ugovorene zajmove, izravno se odnose samo na zakladu Fundación Elche, a ne na tužitelja. Budući da nema drugih elemenata, između tužitelja i zaklade Fundación Elche nije dakle postojao nikakav financijski sporazum, u smislu kriterija iznesenih u uvodnoj izjavi 63. pobijane odluke.
- 33 Konačno, presuda od 10. siječnja 2006., Cassa di Risparmio di Firenze i dr. (C-222/04, EU:C:2006:8), na koju upućuje uvodna izjava 63. pobijane odluke, nije ni u kakvoj vezi s ovim predmetom, jer se ne radi o pitanju je li zaklada Fundación Elche bila poduzeće – što bi, uostalom, ona i bila kada bi obavljala gospodarsku djelatnost koja se sastoji od kupnje dionica – i jer zaklada Fundación Elche ne nadzire tužitelja.
- 34 Komisija osporava tužiteljeve argumente.
- 35 Uvodno valja istaknuti da su stranke suglasne o činjenici da je predmetna mjera, koja je predmet pobijane odluke, jamstvo koje je IVF 17. veljače 2011. izdao za dva zajma koje je ugovorila zaklada Fundación Elche. Stranke nisu suglasne o identitetu stvarnog korisnika navedene mjere.
- 36 U tom pogledu, nužno je konstatirati da članak 107. UFEU-a zabranjuje potporu koju dodjeljuje država ili koja se dodjeljuje putem njezinih sredstava u bilo kojem obliku, bez razlikovanja dodjeljuju li se prednosti u vezi s potporama izravno ili neizravno (presuda od 4. ožujka 2009., Italija/Komisija T-424/05, neobjavljena, EU:T:2009:49, t. 108.). Na taj način Komisija može u slučaju potrebe uzeti u

obzir namjenu koja joj je pridana u trenutku dodjele mjere, radi utvrđivanja korisnika potpore. U takvom je slučaju osobito moguće da korisnik nije osoba koja je ugovorila zajam za koji je izdano jamstvo (vidjeti u tom smislu presudu od 3. srpnja 2003., Belgija/Komisija, C-457/00, EU:C:2003:387, t. 56. i 57.). U konačnici, radi utvrđenja korisnika državne potpore, treba identificirati poduzetnike koji su od nje imali stvarnu korist (presuda od 3. srpnja 2003., Belgija/Komisija, C-457/00, EU:C:2003:387, t. 55.).

- 37 U ovom slučaju Komisija je u uvodnim izjavama 11. i 68. pobijane odluke utvrdila da je cilj jamstva koji je dao IVF bio, kako to proizlazi iz samih odredaba ugovora o jamstvu od 17. veljače 2011., jamčiti vraćanje dvaju zajmova danih zakladi Fundación Elche, isključivo namijenjenih financiranju povećanja tužiteljeva temeljnog kapitala. U tom pogledu, ni tužitelj ni Kraljevina Španjolska ne osporavaju da se jamstvo koje je IVF dodijelio trebalo primijeniti samo ako su se osigurani zajmovi koristili za ciljeve navedene u ugovoru o jamstvu, odnosno za sudjelovanje u povećanju tužiteljeva kapitala.
- 38 Osim toga, nesporno je da su se iznosi stečeni na temelju zajmova za koje je izdano jamstvo doista i koristili za dokapitalizaciju tužitelja.
- 39 Iz toga slijedi da je Komisija osnovano smatrala da je tužitelj korisnik predmetne mjere.
- 40 Taj zaključak nisu doveli u pitanje drugi argumenti koje su istaknuli tužitelj i Kraljevina Španjolska.
- 41 Kao prvo, okolnost da Komisija nije dodatno utvrdila da je zaklada Fundación Elche bila korisnik navedene potpore, nema nikakvu važnost. Naime, imajući u vidu da članak 107. stavak 1. UFEU-a zabranjuje potporu koju dodjeljuje država ili koja se dodjeljuje putem njezinih sredstava u bilo kojem obliku, nije nužno, radi donošenja zaključka da je korisnik spornog jamstva druga osoba, a ne zajmoprimac kojem je jamstvo izdano, prethodno zaključiti da intervencija predstavlja državnu potporu u odnosu na zajmodavca (presuda od 3. srpnja 2003., Belgija/Komisija, C-457/00, EU:C:2003:387, t. 57.).
- 42 Kao drugo, kada je riječ o pogrešci koju je Komisija navodno počinila kada među bankama zajmodavkama i tužiteljevim vjerovnicima nije identificirala druge korisnike predmetne mjere, valja istaknuti da tužitelj nije dostavio ni jedan element koji bi potkrijepio postojanje više korisnika potpore. U svakom je slučaju tužiteljev argument bespredmetan, s obzirom na to da okolnost – čak i da se uzme da je dokazana – da su se drugi subjekti jednako okoristili predmetnom mjerom sama po sebi nema utjecaja na utvrđenje da se tužitelj također okoristio predmetnom mjerom.
- 43 Kao treće, tužiteljeve argumente koji se odnose na upućivanje na presudu od 10. siječnja 2006., Cassa di Risparmio di Firenze i dr. (C-222/04, EU:C:2006:8) u pobijanoj odluci i na primjenu kriterija koji su tamo izneseni, treba također odbaciti kao bespredmetne, jer su usmjereni protiv dijela obrazloženja pobijane odluke koji treba smatrati suvišnim, s obzirom na to da je razlog iznesen u točki 37. ove presude dovoljan za utvrđenje da je tužitelj bio korisnik predmetne mjere.
- 44 Valja dakle odbiti prvi tužbeni razlog u dijelu u kojem je usmjeren protiv osnovanosti Komisijine ocjene.
- 45 Dodatno valja konstatirati da je pobijana odluka u dovoljnoj mjeri obrazložena kada je riječ o pitanju utvrđenja korisnika potpore. Među ostalim, iz ispitivanja različitih tužiteljevih prigovora proizlazi da je pobijana odluka omogućila tužitelju da se upozna s razlozima za donesenu mjeru, a Općem sudu da provede svoj nadzor. Stoga prvi tužbeni razlog u dijelu u kojem se temelji na povredi članka 296. UFEU-a treba odbiti.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 107. UFEU-a i nepostojanju obrazloženja

- 46 Ovaj žalbeni razlog podijeljen je u pet dijelova koji se temelje na neispunjenju uvjeta za pripisivost predmetne mjere državi, na postojanju prednosti, na selektivnosti navedene prednosti, na narušavanju tržišnog natjecanja i utjecaju na trgovinu među državama članicama.

Prvi dio, koji se temelji na povredi članka 107. UFEU-a i nepostojanju obrazloženja prigodom pripisivanja predmetne mjere državi

- 47 Tužitelj smatra da je Komisija pogrešno zaključila, oslanjajući se na kriterije koji su isključivo organizacijske prirode, da se mjera koju je usvojio IVF može pripisati državi, i da, iznoseći samo opće pretpostavke, nije dovoljno objasnila kako je došla do tog zaključka. Međutim, s obzirom na to da IVF obavlja istovremeno komercijalne djelatnosti i javnopravnu djelatnost, Komisija se morala uvjeriti da dodjela spornog jamstva nije dio njegovih djelatnosti koje on obavlja u okviru tržišnog natjecanja s privatnim subjektima, pri čemu presuda od 10. siječnja 2006., Cassa di Risparmio di Firenze i dr. (C-222/04, EU:C:2006:8) predstavlja u tom pogledu odlučujuću referencu.
- 48 Prema sudskoj praksi, da bi se prednosti mogle kvalificirati kao potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, one moraju, s jedne strane, izravno ili neizravno biti dodijeljene putem državnih sredstava i, s druge strane, one se moraju moći pripisati državi (presuda od 16. svibnja 2002., Francuska/Komisija, C-482/99, EU:C:2002:294, t. 24.).
- 49 U ovom predmetu valja ispitati može li se opravdano smatrati da je predmetna mjera rezultat ponašanja koje se može pripisati državi.
- 50 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, mjeru potpore koju je donio javni poduzetnik moguće je pripisati državi na temelju skupa dovoljno točnih i usklađenih indicija koje proizlaze iz okolnosti slučaja i iz konteksta u kojemu je ta mjera donesena, na osnovi kojih se može pretpostaviti postojanje konkretne uključenosti javnih tijela u postupak donošenja te mjere (vidjeti presudu od 25. lipnja 2015., SACE i Sace BT/Komisija, T-305/13, EU:T:2015:435, t. 45. i navedenu sudsku praksu).
- 51 U tom pogledu, točke 55. i 56. presude od 16. svibnja 2002., Francuska/Komisija (C-482/99, EU:C:2002:294) sadržavaju popis neobveznih i primjerice navedenih indicija koje su uzete ili ih se može uzeti u obzir u sudskoj praksi, kao što je činjenica da javni poduzetnik koji je dodijelio potpore nije mogao donijeti tu odluku bez uzimanja u obzir zahtjeva tijela javne vlasti, da je taj poduzetnik bio organizacijski povezan s državom, da je morao voditi računa o uputama međuministarskog odbora, vrstama djelatnosti javnog poduzeća i obavljanju djelatnosti na tržištu pod normalnim uvjetima tržišnog natjecanja s privatnim subjektima, pravnom statusu predmetnog poduzetnika koji proizlazi iz javnog prava ili općeg prava trgovačkih društava, stupnju nadzora koji tijela javne vlasti vrše nad upravljanjem društvom ili njegovoj uključenosti u strukture javne uprave.
- 52 U ovom se predmetu Komisija u uvodnim izjavama 54. do 56. pobijane odluke oslanja na različite indicije.
- 53 IVF je osnovan zakonom kao osoba javnog prava pod nadzorom vlade Autonomne zajednice Valencija, čiji su pojedini predstavnici članovi Općeg vijeća i Investicijskog odbora IVF-a. IVF je dio ministarstva nadležnog za gospodarska pitanja.
- 54 IVF-ova je zakonska zadaća djelovati kao glavni instrument javne kreditne politike i doprinijeti izvršavanju ovlasti vlade Autonomne zajednice Valencija u financijskom sustavu.
- 55 Sporno jamstvo i uvjeti njegove dodjele bili su u skladu s proračunima odobrenima u skladu s financijskim okvirima određenima primjenjivim zakonodavstvom.

- 56 Iz elemenata iznesenih u točkama 53. do 55. ove presude prije svega valja zaključiti da se, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, Komisija nije oslonila isključivo na postojanje organizacijskih veza kako bi zaključila da je mjera pripisiva državi.
- 57 Potom, kao prvo, kada je riječ o IVF-ovu pravnom statusu, pobijana odluka ističe da se radi o subjektu javnog prava, osnovanom zakonom.
- 58 Kao drugo, kada je riječ o vrsti djelatnosti koje obavlja IVF, iz odredaba zakona kojima je on osnovan proizlazi da IVF ima cilj od općeg interesa koji se sastoji od podržavanja, pomoću javnog financiranja, gospodarstva Autonomne zajednice Valencia. Osim toga, IVF pomaže vladi Autonomne zajednice Valencia u izvršavanju njezinih nadležnosti u nadzoru lokalnog financijskog sustava.
- 59 Iz toga slijedi da IVF djeluje kao razvojna banka koja ostvaruje ciljeve od općeg interesa, a ne kao kreditna institucija koja ima isključivo komercijalne ciljeve (vidjeti u tom smislu presudu od 27. veljače 2013., Nitrogénművek Vegyipari/Komisija, T-387/11, neobjavljenu, EU:T:2013:98, t. 63.). Osim toga, IVF-ove ovlasti u području bonitetnog nadzora potvrđuju da njegova djelatnost ulazi u okvir ciljeva koje je definirala javna vlast.
- 60 Kao treće, neovisno o posljedicama koje mogu proisteći iz IVF-ova statusa subjekta javnog prava, organizacijske veze između IVF-a i vlade Autonomne zajednice Valencia – kao i intenziteta nadzora koji potonja vrši – očituju se u prisutnosti predstavnika vlade Autonomne zajednice Valencia u nekoliko IVF-ovih upravljačkih struktura, kao i u povezanosti IVF-a s ministarstvom nadležnim za gospodarske djelatnosti.
- 61 Imajući sve navedeno u vidu, valja smatrati da je Komisija osnovano smatrala da se sporno jamstvo može pripisati državi.
- 62 Taj zaključak nije doveden u pitanje tužiteljevim argumentom prema kojem IVF također obavlja i djelatnosti – koje su prikazane kao da su komercijalne prirode – u tržišnom natjecanju s privatnim subjektima. S jedne strane, tužitelj to tek tvrdi, a da nije podnio elemente koji bi doveli u pitanje definiciju IVF-ovih ciljeva od javnog interesa predviđenih zakonom, kako su izneseni u uvodnoj izjavi 54. pobijane odluke. Stoga nije dokazano da se dio IVF-ovih djelatnosti obavlja izvan okvira ostvarivanja ciljeva od općeg interesa koji su mu povjereni, a samim time ni da te djelatnosti imaju čisto komercijalne ciljeve. S druge strane, sama okolnost da je IVF obavljao svoje djelatnosti u tržišnom natjecanju s privatnim subjektima nije protivna tomu da se državi pripišu mjere koje IVF može donijeti (vidjeti u tom smislu presudu od 28. siječnja 2016., Slovenija/Komisija, T-507/12, neobjavljenu, EU:T:2016:35, t. 92.).
- 63 Naposljetku valja konstatirati da je pobijana odluka u dovoljnoj mjeri obrazložena kada je riječ o pitanju pripisivosti predmetne mjere državi. Naime, iz ispitivanja, među ostalim, različitih prigovora koje je istaknuo tužitelj, proizlazi da je pobijana odluka omogućila tužitelju da se upozna s razlozima za donesenu mjeru u tom pogledu, a Općem sudu da provede svoj nadzor.
- 64 Prvi dio drugog tužbenog razloga stoga treba odbiti.

Drugi dio, koji se temelji na povredi članka 107. UFEU-a i nepostojanju obrazloženja u pogledu postojanja prednosti

- 65 Tužitelj smatra da Komisija nije provjerila jesu li uvjeti navedeni u Obavijesti o jamstvima u ovom slučaju bili primjenjivi. Općenitije, u pobijanoj odluci nema posebne analize postojanja prednosti koja proizlazi iz predmetne mjere.

- 66 Tužitelj se prije svega poziva na nepostojanje analize koja se odnosi na položaj zaklade Fundación Elche, iako je ona bila jedini korisnik jamstva koje je dodijelio IVF. Tužitelj pak smatra da iz pobijane odluke proizlazi da zaklada Fundación Elche nije obavljala nikakve gospodarske djelatnosti, da nije imala financijskih poteškoća nakon dodjele jamstva i da uostalom nije ostvarila nikakvu prednost.
- 67 Tužitelj potom tvrdi da Komisija nije usporedila uvjete spornog jamstva s uvjetima koji su prevladavali na tržištu, niti je vodila računa o protujamstvima koje je dala zaklada Fundación Elche, odnosno o zalogu njegovih dionica i o hipoteci na zemljištu površine šest hektara.
- 68 Naposljetku, pod pretpostavkom da je tužitelj korisnik spornog jamstva, elementi iz pobijane odluke koji se odnose na njegovu gospodarsku situaciju ne daju u tom pogledu osnovu da ga se kvalificira kao poduzeće u teškoćama, niti za to da mu se dodijeli kreditni rejting CCC. Tužitelj u tom pogledu naglašava da pobijana odluka ne sadržava upućivanje na analizu trećih osoba o njegovoj solventnosti i dostavlja, kao protudokaz, ugovor o zajmu koji je u listopadu 2010. sklopio s bankom Banco de Valencia. Tužitelj u svakom slučaju osporava utvrđenu vezu između svojeg kreditnog rejtinga i vrijednosti svojih dionica.
- 69 Kraljevina Španjolska podupire tužitelja s njegovim tužbenim razlogom i dodaje, kada je riječ o ocjeni njegove gospodarske situacije, da ju je Komisija morala ocijeniti vodeći računa o posebnostima sektora profesionalnog nogometa, s time da nepostojanje odgovora u pobijanoj odluci na argumente iznesene u tom pravcu predstavlja, prema Kraljevini Španjolskoj, nedostatak u obrazloženju. Kraljevina Španjolska povrh toga navodi da je, neovisno o nepoštovanju uvjeta iz Obavijesti o jamstvima prema kojemu ne smije biti pokriveno više od 80 % zajma za koji je izdano jamstvo, IVF djelovao kao privatni subjekt u tržišnoj ekonomiji jer je, radi definiranja opsega jamstva, vodio računa o protujamstvima koje je dala zaklada Fundación Elche.
- 70 Komisija je prvenstveno odgovorila da se tužitelj oslanja na pogrešnu premisu prema kojoj je zaklada Fundación Elche, a ne tužitelj, ta koja je bila korisnik predmetne mjere i ističe da zaklada Fundación Elche u svakom slučaju nije imala financijske kapacitete nositi se s dugom iz danih joj zajmova.
- 71 Komisija zatim ističe da je u pobijanoj odluci dobro ispitala je li jamstvo dodijeljeno po tržišnim uvjetima, oslanjajući se na tužiteljevu financijsku situaciju, s obzirom na koju nijedna financijska ustanova bez javnog jamstva ne bi pristala dati zajam poput onog o kojem je riječ. Ona je isto tako usporedila predmetnu mjeru s transakcijama koje su realizirane po tržišnim uvjetima, što potvrđuju objašnjenja pobijane odluke o izračunu visine potpore, pri čemu se primjećuje da ni Kraljevina Španjolska ni tužitelj tijekom upravne faze postupka nisu tvrdili da su slični zajmovi bili dani tužitelju. Kada je riječ o danim protujamstvima, Komisija navodi da je, s jedne strane, vrijednost tužiteljevih dionica danih u zalog odražavala financijsku situaciju kluba i da s te osnove treba smatrati da je ona blizu nuli. S druge strane, Kraljevina Španjolska tijekom upravne faze postupka nije spomenula hipoteku na koju se poziva tužitelj, koja je k tomu bila male vrijednosti (600 000 eura) u usporedbi s iznosom zajmova danih zakladi Fundación Elche (14 milijuna eura).
- 72 Osim toga, Komisija ističe da je osnovano tužitelja kvalificirala kao poduzeće u teškoćama na dan dodjele spornog jamstva, jer je poboljšanje njegove financijske situacije uslijedilo tek nakon usvajanja predmetne mjere. Financijske teškoće koje je tužitelj iskusio opravdavaju dodjelu kreditnog rejtinga CCC. Kada je riječ o zajmu koji je banka Banco de Valencia dodijelila bez javnog jamstva, na koje upućuje tužitelj, on nije usporediv, posebice imajući u vidu rok njegove dospelosti i datum njegova zaključenja.
- 73 Naposljetku, u odgovoru na argumente Kraljevine Španjolske Komisija naglašava da se ocjenjivanje teškoća jednog poduzeća treba napraviti na objektivan način, imajući u vidu položaj predmetnog poduzeća, pri čemu ni Kraljevina Španjolska ni tužitelj nisu dokazali da bi se neka druga metoda trebala primijeniti kada je riječ o nogometnim klubovima. Kada je riječ o argumentu Kraljevine Španjolske prema kojem pokriće koje je osigurano spornim jamstvom prelazi 80 % zajma za koji je

izdano jamstvo, Komisija, vodeći računa o okolnostima slučaja, odgovara da kontekst, a osobito slabost predloženih protujamstava, ne dopušta odstupanje od tog uvjeta određenog Obaviješću o jamstvima, tim više što navedena obavijest u takvoj situaciji predviđa da se Komisija prethodno obavijesti o mjeri.

- 74 Ovaj dio koji se odnosi na postojanje prednosti podijeljen je u tri dijela, koji su usmjereni, prvi, protiv toga što zaklada Fundació Elche nije uzeta u obzir, drugi, protiv toga što nisu ispitani, s jedne strane, uvjeti spornog jamstva i zauzvrat danih osiguranja, s druge strane, uvjeti sličnih transakcija koje su ostvarene na tržištu i, treći, protiv pogrešne ocjene tužiteljeve financijske situacije na dan dodjele sporne mjere. Opći će sud ispitati treći prigovor prije drugoga, s obzirom na to da se pobijana odluka djelomično oslanja na prethodno utvrđenje o tužiteljevim financijskim teškoćama radi donošenja spornih zaključaka u okviru drugog prigovora.

– Dopuštenost drugog dijela u mjeri u kojoj se odnosi na povredu obveze obrazlaganja

- 75 Nakon pitanja koje je Opći sud postavio tijekom rasprave, Komisija je osporila dopuštenost ovog dijela u dijelu u kojem se odnosi na povredu obveze obrazlaganja.
- 76 U tom pogledu, valja konstatirati da tužiteljevi argumenti, koji se odnose na manjak ili nedostatnost obrazloženja, nisu u njegovim podnescima odvojeni od onih koji se odnose na osnovanost razloga iznesenih u pobijanoj odluci.
- 77 Međutim, na temelju ustaljene sudske prakse, obveza obrazlaganja predstavlja bitnu postupovnu pretpostavku, koja se mora razlikovati od pitanja osnovanosti obrazloženja, koje se odnosi na materijalnu zakonitost pobijanog akta (presude od 22. ožujka 2001., Francuska/Komisija, C-17/99 EU:C:2001:178, t. 35. i od 18. siječnja 2005., Confédération Nationale du Crédit Mutuel/Komisija T-93/02, EU:T:2005:11, t. 67.).
- 78 Osim toga, tužba u naslovima u okviru ovog dijela naglašava izostanak Komisijine analize i iznosi, u objašnjenima koja se na to odnose, bilo izostanak analize ili provjere, bilo navodne pogrešne Komisijine ocjene. Valja istaknuti da se ta razmatranja u cjelini odnose na osnovanost, a ne na obrazloženje pobijane odluke. Tužba naposljetku mjestimice spominje izostanak ili nedostatnost obrazloženja, ali su ta spominjanja sustavno povezana s razmatranjima koja se odnose na osnovanost pobijane odluke.
- 79 Treba podsjetiti da na temelju članka 21. Statuta Suda Europske unije i članka 76. točke (d) Poslovnika Općeg suda tužba kojom se započinje postupak treba sadržavati sažeti prikaz tužbenih razloga. Ova naznaka mora biti dovoljno jasna i precizna kako bi se omogućilo tuženiku da pripremi svoj odgovor na tužbu i Općem sudu da odluči o tužbi, prema potrebi bez dodatnih informacija. Tužba bi trebala, prema tome, precizirati od čega se sastoje tužbeni razlozi na kojima je utemeljena, tako da samo sažeta izjava ne odgovara zahtjevima Poslovnika (presude od 16. rujna 2013., British Telecommunications i BT Pension Scheme Trustees/Komisija, T-226/09 i T-230/09, neobjavljena, EU:T:2013:466, t. 232., i od 11. rujna 2014., Gold East Paper i Gold Huasheng Paper/Vijeće, T-444/11, EU:T:2014:773, t. 93.).
- 80 Imajući u vidu načela i elemente navedene u gornjim točkama 75. do 79., valja stoga u kontekstu ovog dijela odbaciti kao nedopuštene prigovore usmjerene protiv obrazloženja pobijane odluke i ispitati argumente koji se u biti temelje na Komisijinoj pogrešci u ocjeni prilikom utvrđenja prednosti.
- 81 Uostalom, Komisija nije povrijedila svoju obvezu obrazlaganja kada je riječ o postojanju prednosti. Naime, objašnjenja koja slijede s jedne strane potvrđuju da je tužitelj mogao osporavati osnovanost obrazloženja pobijane odluke, a s druge strane potvrđuju da je Opći sud mogao o tome provesti svoj nadzor.

– Prigovor upućen protiv neuzimanja u obzir položaja zaklade Fundación Elche u analizi postojanja prednosti

- 82 Uvodno se podsjeća da je Opći sud u odgovoru na prvi tužbeni razlog utvrdio da Komisija nije počinila pogreške u ocjeni identificirajući u pobijanoj odluci tužitelja kao korisnika predmetne mjere. Prema tome, tužiteljeve argumente kojima on osporava dodjelu prednosti u korist zaklade Fundación Elche, u dijelu u kojem se oni zasnivaju na premisi da je navedena zaklada bila jedini korisnik spornog jamstva, treba odbaciti kao bespredmetne.
- 83 S druge strane, tužitelj se u tom prigovoru također poziva na okolnost da je IVF dodijelio jamstvo zakladi Fundación Elche, što opravdava analizu financijske situacije te zaklade u svrhu ocjene postojanja prednosti.
- 84 U tom pogledu, suprotno onomu što tvrdi Komisija (vidjeti gornju točku 70.), valja smatrati da je činjenica da je tužitelj korisnik predmetne mjere u smislu prava državnih potpora, kao što je to potvrđeno u okviru prvog tužbenog razloga, neovisna od okolnosti da je zaklada Fundación Elche stranka ugovora o jamstvu zaključenoga s IVF-om i da je utvrđena, u navedenom ugovoru, kao korisnik jamstva, kao što to proizlazi iz točke 3. ove presude. Drugim riječima, činjenica da zaklada Fundación Elche nije identificirana kao stvarni korisnik predmetne mjere nije od utjecaja na okolnost da je ona korisnik spornog jamstva u smislu ugovora zaključenog 17. veljače 2011. s IVF-om.
- 85 Iz toga slijedi da zaklada Fundación Elche mora pred IVF-om snositi posljedice neplaćanja zajmova osiguranih sporazumom o jamstvu kao i pozivanja od strane banaka zajmodavaca na to jamstvo. Valja također primijetiti da na takvo činjenično stanje štoviše upućuje tužba, na koju se tužitelj poziva u svojim podnescima, koju je IVF podnio protiv zaklade Fundación Elche tražeći naknadu iznosa koje je isplatio bankama zajmodavcima kada su se pozvale na jamstvo, nakon što zaklada Fundación Elche djelomično nije platila zajmove za koje je jamstvo izdano.
- 86 Imajući u vidu sve navedeno, ekonomska i financijska situacija zaklade Fundación Elche načelno čini relevantno obilježje radi ocjene rizika koji postoji za javnog jamca i, samim time, jamstvene premije koju bi u istim okolnostima tražio privatni subjekt.
- 87 Osim toga, valja podsjetiti da je sud Europske unije osobito dužan provjeriti je li Komisija provela sveobuhvatnu analizu vodeći računa o svim relevantnim dokazima u predmetu, na temelju kojih se može utvrditi proizlazi li iz predmetne mjere prednost (vidjeti u tom smislu presude od 24. siječnja 2013., Frucona Košice/Komisija, C-73/11 P, EU:C:2013:32, t. 73. i od 15. prosinca 2009., EDF/Komisija, T-156/04, EU:T:2009:505, t. 221.).
- 88 Opći sud stoga mora u ovom slučaju provjeriti jesu li elementi za koje se tvrdi da nisu uzeti u obzir tijekom upravnog postupka relevantni, a zatim, u slučaju potvrdnog odgovora, je li ih Komisija uzela u obzir (vidjeti u tom smislu presudu od 24. siječnja 2013., Frucona Košice/Komisija, C-73/11 P, EU:C:2013:32, t. 77.).
- 89 Kao prvo, kao što to proizlazi iz gornjih točaka 84. do 86., ekonomska i financijska situacija zaklade Fundación Elche načelno predstavlja relevantnu okolnost u ocjeni postojanja prednosti koja proizlazi iz uvjeta dodjele spornog jamstva.
- 90 Komisija u svojim podnescima međutim tvrdi da zaklada Fundación Elche u svakom slučaju nije imala financijske kapacitete nositi se s dugom iz zajmova koji su joj dani, posebno imajući u vidu nisku vrijednost njezine imovine.
- 91 Pod pretpostavkom da je ta okolnost dokazana, ostaje činjenica da je vjerojatnost zajmoprimčeva neplaćanja, u ovom slučaju zaklade Fundación Elche, zbog njezine financijske situacije, sama po sebi relevantna okolnost koju je Komisija bila dužna ispitati (vidjeti u tom pogledu točku 3.2. podtočku (d)

Obavijesti o jamstvima), uzimajući u obzir to da odluka mora biti dostatna sama po sebi i da njezino obrazloženje ne može proizlaziti iz objašnjenja danih naknadno, kada je odluka o kojoj je riječ već predmet postupka pred sudom Unije (presuda od 16. rujna 2013., Wabco Europe i dr./Komisija, T-380/10, EU:T:2013:449, t. 107.). Usto valja istaknuti, u odgovoru na Komisijin argument o stanju imovine zaklade Fundaci3n Elche, da je vlastiti kapital potonje bio doduše ograničen, ali ipak pozitivan na dan dodjele spornog jamstva, iznoseći 1,4 milijuna eura, za razliku od tužiteljeve situacije u tom istom trenutku (uvodne izjave 20. i 22. pobijane odluke).

- 92 Kao drugo, sada kada je utvrđena relevantnost ekonomske i financijske situacije zaklade Fundaci3n Elche, valja ispitati je li Komisija o njoj vodila računa u svojoj ocjeni postojanja prednosti.
- 93 Prije svega, pobijana odluka u svojoj uvodnoj izjavi 11., koja se nalazi u njezinoj točki 2., koja se odnosi na opis mjera i korisnika, predstavlja predmetnu mjeru tako da navodi podatke iznesene u gornjim točkama 3. i 4., a potom u uvodnoj izjavi 22. iznosi ključne financijske podatke zaklade Fundaci3n Elche od prosinca 2009. do prosinca 2011., nakon što je u uvodnoj izjavi 21. uputila na vlasničke i organizacijske veze između te zaklade i tužitelja. Potom se, nakon izvršene analize u uvodnim izjavama 63. i 66. do 69. pobijane odluke, zaključuje da korisnik predmetne mjere nije zaklada Fundaci3n Elche, nego tužitelj. Objašnjenja u točkama 70. do 88., koje slijede to utvrđenje, odnose se na opis prednosti, dok se uvodne izjave 91. do 95. odnose na kvantifikaciju elementa potpore. U ovom se stadiju više ne spominje zaklada Fundaci3n Elche, a samim time ni njezina ekonomska i financijska situacija.
- 94 Iz ispitivanja pobijane odluke proizlazi da ona ne vodi računa o situaciji zaklade Fundaci3n Elche u cilju utvrđivanja postojanja prednosti, jer se jedini elementi analize u tom pogledu u tekstu nalaze ranije, u uvodnoj izjavi 68., na temelju kojih je utvrđeno da se situacija zaklade Fundaci3n Elche nije poboljšala nakon dodjele spornog jamstva, što, zajedno s činjenicom da rizik aktivacije navedenog jamstva, prema Komisiji, ovisi o tužiteljevu učinku, opravdava da ga se smatra jedinim korisnikom mjere potpore. S druge strane, pobijana se odluka ni na koji način prilikom ocjene rizika povezanog s dodjelom spornog jamstva ne izjašnjava o individualnom položaju zaklade Fundaci3n Elche.
- 95 Imajući sve navedeno u vidu, valja konstatirati da Komisija u svrhu ocjene postojanja potpore nije u obzir uzela relevantnu okolnost koju čine ekonomska i financijska situacija zaklade Fundaci3n Elche, te je na taj način počinila očitu pogrešku u ocjeni (vidjeti u tom smislu presudu od 30. studenoga 2016., Komisija/Francuska i Orange, C-486/15 P, EU:C:2016:912, t. 88. i 89.).

– *Prigovor usmjeren protiv pogrešne ocjene tužiteljeve financijske situacije na dan dodjele spornog jamstva*

- 96 U ovom predmetu, Komisija se u uvodnoj izjavi 79. pobijane odluke oslonila na točku 10. podtočku (a) i točku 11. Smjernica za sanaciju i restrukturiranje radi kvalifikacije tužitelja kao poduzeća u teškoćama na dan usvajanja spornog jamstva.
- 97 Točka 10. podtočka (a) Smjernica za sanaciju i restrukturiranje, predviđa da se, u načelu i neovisno o svojoj veličini, za poduzetnika smatra da je u teškoćama „u slučaju društva s ograničenom odgovornošću, ako je više od polovice temeljnog kapitala nestalo, a više od četvrtine tog kapitala izgubljeno u prethodnih dvanaest mjeseci”. Nadalje, u smislu točke 11. Smjernica „može se smatrati da je poduzeće u teškoćama iako ne postoji niti jedna okolnost iz točke 10., posebno ako su prisutni uobičajeni znakovi poduzeća u teškoćama, kao primjerice povećavanje gubitaka, smanjenje prometa, rast zaliha, višak kapaciteta, smanjenje novčanih tokova, rast duga, rast troškova kamata i pad ili nulta neto vrijednost imovine”.
- 98 U ovom predmetu, Komisija u uvodnoj izjavi 79. pobijane odluke tvrdi da je tužitelj objavio pad prometa od fiskalne godine zaključene u lipnju 2008. do one okončane u lipnju 2010. (sa 7,1 milijuna eura na 4,4 milijuna eura), negativnu zaradu prije oporezivanja za fiskalne godine zaključene u lipnju

2007., 2008., 2009. i 2010. (sa 6,2 milijuna eura u fiskalnoj godini 2006./2007. na -1,1 milijun eura u fiskalnoj godini 2009./2010.) i negativni vlastiti kapital za fiskalne godine zaključene u lipnju 2009. i 2010. (-10,2 milijuna eura za svaku od navedenih fiskalnih godina). Valja isto tako istaknuti da je temeljni kapital tužitelja, koji je društvo s ograničenom odgovornošću, smanjen za više od polovine između fiskalnih godina 2008./2009. i 2009./2010., kako to proizlazi iz uvodne izjave 20. pobijane odluke.

- 99 Imajući sve navedeno u vidu, Komisija je bez očite pogreške u ocjeni utvrdila da je tužitelj na dan dodjele spornog jamstva bio poduzeće u teškoćama u smislu točke 10. podtočke (a) i točke 11. Smjernica za sanaciju i restrukturiranje.
- 100 Ni jedan od argumenata koje je naveo tužitelj ne može taj zaključak dovesti u pitanje.
- 101 Prije svega, kako to osnovano tvrdi Komisija, financijski podaci koje je iznio tužitelj o fiskalnoj godini 2010./2011., odnose se na fiskalnu godinu zaključenu nakon dodjele spornog jamstva 17. veljače 2011. Tužitelj međutim ne objašnjava zbog čega bi to ipak bio relevantan element radi ocjene njegove situacije na dan dodjele navedenog jamstva.
- 102 Osim toga, okolnost da su tužiteljevi gubici zabilježeni između 2007. i 2010. smanjeni, koja je u uvodnoj izjavi 80. pobijane odluke navedena u svrhu zaključka da se tužitelj ne nalazi u iznimno teškoj situaciji („*situacion de crisis grave*” u španjolskoj, jedinoj vjerodostojnoj verziji), u smislu Obavijesti o jamstvima, nije u proturječju s utvrđenjem iz uvodne izjave 79., prema kojem tužiteljeva financijska situacija ispunjava kriterije poduzeća u teškoćama u smislu Smjernica za sanaciju i restrukturiranje. Naime, kao što je to Komisija potvrdila u odgovoru na pisano pitanje Općeg suda u okviru mjera upravljanja postupkom, utvrđenja iz uvodne izjave 80., kao što to potvrđuje određivanje visine potpore koju treba vratiti u nastavku pobijane odluke, imaju za cilj utvrditi treba li ili ne primijeniti točku 2.2. i točku 4.1. točke (a) Obavijesti o jamstvima te iznimno uzeti u obzir to da je tužitelj dobio prednost koja je jednaka ukupnom iznosu zajmova za koje je izdano jamstvo (vidjeti, u tom smislu, presudu od 1. veljače 2018., Larko/Komisija, T-423/14, žalbeni postupak u tijeku, EU:T:2018:57, t. 189. i 190.).
- 103 Potom, kada je riječ o zajmu bez jamstva koji je tužitelj dobio od banke Banco de Valencia u listopadu 2010. (vidjeti gornju točku 68.), u mjeri u kojoj tužitelj svojim pozivanjem na njega želi osporiti da je bio u financijskim teškoćama na dan dodjele sporne mjere, valja istaknuti, kao što je to učinila Komisija, a da to nitko nije osporio, da je taj zajam ustvari pogoršao razinu tužiteljeva zaduženja u odnosu na njegovu situaciju prigodom zaključenja fiskalne godine 2009./2010. Usto treba primijetiti da je trajanje navedenog zajma bilo godinu dana, što je znatno kraće od trajanja spornih zajmova, koje je bilo pet godina, što svaku usporedbu čini nesigurnom, posebice u pogledu njihovih uvjeta i stopa. Uostalom, tužitelj nije objasnio zbog čega uvjeti kratkoročnog zajma danog nekoliko mjeseci prije spornog jamstva mogu dovesti u pitanje Komisijine zaključke o njegovoj financijskoj situaciji na dan dodjele mjere.
- 104 Što se tiče toga da Komisija nije uzela u obzir analizu solventnosti tužitelja, koju je za slučaj potrebe trebala učiniti rejting agencija ili jedna od banaka koja je izdala zajmove za koje je izdano jamstvo, valja konstatirati da, prema točki 3.2. podtočki (d) Obavijesti o jamstvima, na koju se tužitelj poziva, analiza koja omogućuje „klasifikaciju zajmoprimca prema ocjeni rizika (*rating*) [...] može odgovarati klasifikaciji koju je odredila međunarodno priznata rejting agencija ili, ako postoji, internoj ocjeni koju koristi banka koja odobrava odnosni zajam”. Iz toga slijedi da Obavijest o jamstvima u tom pogledu ne obavezuje Komisiju da istražuje i vodi računa o ocjenama koje su iznijeli takvi subjekti.
- 105 Što se naposljetku tiče argumenta Kraljevine Španjolske prema kojem je u biti Komisija trebala ocijeniti tužiteljevu ekonomsku situaciju s obzirom na posebnosti sektora profesionalnog nogometa, dovoljno je s jedne strane istaknuti da je Opći sud već prepoznao ekonomsku prirodu nogometne prakse profesionalnih klubova (vidjeti, u tom smislu, presudu od 26. siječnja 2005., Piau/Komisija, T-193/02,

EU:T:2005:22, t. 69.), i s druge strane da je pojam „poduzeće u teškoćama”, kako je definiran u točki 9. Smjernica za sanaciju i restrukturiranje, objektivni pojam koji se mora ocjenjivati samo s obzirom na konkretne pokazatelje financijske i ekonomske situacije predmetnog poduzetnika (presuda od 6. travnja 2017., Regione autonoma della Sardegna/Komisija, T-219/14, EU:T:2017:266, t. 184.), pri čemu općenita razmatranja o specifičnosti predmetnog sektora, koje je iznijela Kraljevina Španjolska, ne mogu opovrgnuti zaključke donesene na temelju tužiteljevih individualnih financijskih podataka.

106 Uzimajući u obzir prethodna razmatranja, ovaj prigovor valja odbiti.

– Prigovor usmjeren na izostanak ispitivanja, s jedne strane, uvjeta spornog jamstva i osiguranja koja su zauzvrat dana i, s druge strane, uvjeta pod kojima su slične transakcije bile ostvarivane na tržištu

107 Kada je kao prvo riječ o navodnom izostanku ispitivanja uvjeta spornog jamstva i osiguranja koja su zauzvrat dana, valja prvo konstatirati, kako to opravdano naglašava Komisija, da pobijana odluka u uvodnoj izjavi 86. spominje da „godišnj[a] jamstven[a] premij[a] u iznosu od [...]1 % naplaćen[a] za dotičn[o] jamstv[o] ne odražav[a] rizik neispunjenja obveza po zajmovima za koja su izdana jamstva s obzirom na poteškoće” tužitelja. Iz toga slijedi da je Komisija vodila računa o razini traženih jamstvenih premija u okviru ugovora sklopljenih između zaklade Fundación Elche i IVF-a te da je tužiteljev prigovor činjenično neosnovan.

108 Što se tiče specifične obveze, predviđene IVF-ovim pisanim jamstvom od 10. studenoga 2010. i koju je Komisija navodno ignorirala, a prema kojoj zajmovi za koje je izdano jamstvo trebaju biti sklopljeni pod uvjetima koji „znatno ne odstupaju od onih koji se primjenjuju na tržištu za transakcije te vrste”, riječ je o nebitnoj okolnosti, jer se pobijana odluka ne zasniva na činjenici da su same banke zajmodavci, dodjeljujući zajmove s obzirom na IVF-ovo jamstvo, djelovale na način koji nije u skladu s tržišnim uvjetima.

109 Kada je riječ o danim protujamstvima, prigovor upućen Komisiji o tome da nije uzela u obzir založno pravo na dionicama tužitelja također je činjenično neosnovan, jer je u uvodnoj izjavi 93. pobijane odluke izričito naglašeno da je „vrijednost [...] dionica [klubova korisnika] kao osiguranje zajma bila blizu nule”.

110 Tužitelj međutim također upućuje na navodnu Komisijinu pogrešku koja se odnosi na vezu koju je ona u pobijanoj odluci ustanovila između kreditnog rejtinga koji mu je dodijeljen, s jedne strane, i vrijednosti njegovih dionica, s druge strane.

111 Valja u tom pogledu istaknuti da se pobijana odluka, u odnosu na zaključak o niskoj vrijednosti tužiteljevih dionica, zasniva na činjenici da je tužitelj na dan dodjele predmetne mjere bio poduzeće u teškoćama, za koje nije postojao nikakav vjerodostojan plan održivosti koji bi pokazivao da će njegovo poslovanje donijeti dobit njegovim dioničarima.

112 Kako pak proizlazi iz ispitivanja trećeg prigovora ovog dijela iz gornjih točaka 96. do 106., kvalifikacija tužitelja kao poduzeća u teškoćama u pobijanoj odluci ne sadržava očite pogreške u ocjeni.

113 Ostaje utvrditi sadržava li metoda koju je Komisija u ovom predmetu koristila, a koja se sastoji od zaključivanja o vrijednosti tužiteljevih dionica koja je „blizu nuli” iz okolnosti da je on bio u teškoćama, uz to što nije sastavljen plan održivosti – što nije sporno – očitu pogrešku. U tom smislu, Opći je sud postavio pitanje Komisiji, u okviru mjera upravljanja postupkom, kojim ju je pozvao da dostavi pojašnjenja o metodi koju je upotrijebila za ocjenu vrijednosti tužiteljevih dionica i da navede je li povećanje kapitala iz 2011. imalo učinka na tu vrijednost. U odnosu na to posljednje pitanje, Komisija je odgovorila da učinak povećanja kapitala tužitelja nije mogao biti uzet u obzir prigodom utvrđivanja vrijednosti dionica u trenutku dodjele spornog jamstva, jer je taj trenutak prethodio unosu kapitala.

- 114 U tom pogledu, ustaljena je sudska praksa da su u svrhu primjene kriterija privatnog subjekta u tržišnoj ekonomiji relevantni samo raspoloživi elementi te okolnosti koje su se mogle predvidjeti u trenutku kad je donesena odluka o transakciji (vidjeti presudu od 20. rujna 2017., Komisija/Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, t. 61. i navedenu sudsku praksu).
- 115 Međutim, budući da je dokapitalizacija tužitelja bila cilj i željeni učinak spornog jamstva, radi se o parametru koji je bio predvidljiv na dan dodjele spornog jamstva, koji bi privatni subjekt, stavljen u IVF-ovu situaciju, uzeo u obzir u svrhu procjene vrijednosti založenih dionica. Iz toga slijedi da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni time što to nije uzela u obzir.
- 116 Osim toga, tužitelj prigovara da Komisija nije ispitala postojanje hipoteke na zemljištu površine šest hektara koje je zaklada Fundación Elche također dala IVF-u kao protujamstvo.
- 117 Prije svega valja odbaciti Komisijin argument koji se temelji na tome da se Kraljevina Španjolska nije pozvala na tu hipoteku u očitovanjima koja je iznijela tijekom upravnog postupka. Dovoljno je u tom pogledu naglasiti da, kao prvo, postojanje hipoteke proizlazi iz elemenata koji su bili dostupni tijekom upravnog postupka, u ovom slučaju ugovora o jamstvu zaključenom 17. veljače 2011. između zaklade Fundación Elche i IVF-a, kao drugo, da je na Komisiji da dostavi dokaz o postojanju državne potpore (vidjeti, u tom smislu, presudu od 12. rujna 2007., Olympiaki Aeroporia Ypiresies/Komisija, T-68/03, EU:T:2007:253, t. 34.) i, kao treće, da je Komisija dužna revno i nepristrano voditi upravni postupak, kako bi, prilikom usvajanja konačne odluke, raspolagala najpotpunijim i najvjerodostojnijim mogućim dokazima (presuda od 3. travnja 2014., Francuska/Komisija, C-559/12 P, EU:C:2014:217, t. 63.).
- 118 Potom, valja primijeniti sudsku praksu navedenu u gornjim točkama 87. i 88. u svrhu ocjene predstavlja li predmetna hipoteka relevantni element radi ocjene postojanja prednosti te je li u slučaju potrebe Komisija o njoj vodila računa.
- 119 U ovom predmetu, hipoteka koju je dala zaklada Fundación Elche, odnosno osiguranje koje je izdao zajmoprimac za kojega je izdano jamstvo, kao takvo čini jedno obilježje spornog jamstva koje je Komisija dužna ispitati (vidjeti u tom pogledu točku 3.2. podtočku (d) Obavijesti o jamstvima). Osim toga, Komisija nije osporila da pobijana odluka navedenu hipoteku uopće ne spominje. Samim time ni okolnost, koju je iznijela Komisija, da je vrijednost zemljišta opterećenog hipotekom očito nedostatna da bi poslužila kao osiguranje za zajmove od 14 milijuna eura, nije povezana ni s jednom ocjenom iz pobijane odluke (vidjeti u tom smislu presudu od 24. siječnja 2013., Frucona Košice/Komisija, C-73/11 P, EU:C:2013:32, t. 87.).
- 120 Iz toga slijedi da Komisija u svrhu ocjene postojanja prednosti nije uzela u obzir relevantnu okolnost koju čini hipoteka koju je u korist IVF-a zasnovala zaklada Fundación Elche, čime je počinila očitu pogrešku u ocjeni.
- 121 Kada je naposljetku riječ, još uvijek u okviru ovog prigovora, o tome da Komisija nije uzela u obzir uvjete sličnih transakcija ostvarenih na tržištu, tužitelj ističe stopu koja je 2011., prema Banco de España, bila primjenjiva na transakcije čiji je rok dospijeca bio kraći ili jednak pet godina za zajmove u iznosu većem od jedan milijun eura, koja je tek neznatno niža od one iz zajmova danih zakladi Fundación Elche, za koje je izdano jamstvo.
- 122 Međutim, budući da tužitelj ne objašnjava u čemu je njegova situacija usporediva s zajmoprimcima na koje se odnosi statistika Banco de España, u ovom slučaju nije moguće donijeti korisne zaključke o tužiteljevoj tvrdnji.

- 123 Tužitelj također prigovara da Komisija nije provjerila je li jamstvena premija koju duguje zaklada Fundación Elche, u visini od 1 % pokrivenog iznosa, „poštovala zakone tržišta”. Taj argument valja ispitati zajedno s argumentima koji su istaknuti u potporu trećem tužbenom razlogu, prema kojem je Komisija u biti počinila pogrešku kada je zaključila da ne postoje slične transakcije na temelju kojih bi se mogla utvrditi referentna jamstvena premija.
- 124 U tom pogledu, Sud je već ustvrdio da dužnik koji je dobio zajam za koji jamče tijela javne vlasti države članice u pravilu ostvaruje prednost jer je financijski trošak koji snosi manji od onog koji bi snosio kad bi morao ishoditi isto financiranje i isto jamstvo po tržišnim cijenama (presude od 8. prosinca 2011., Residex Capital IV, C-275/10, EU:C:2011:814, t. 39., i od 3. travnja 2014., Francuska/Komisija, C-559/12 P, EU:C:2014:217, t. 96.).
- 125 Kako je to navedeno u točki 3.2. podtočki (d), Obavijesti o jamstvima, radi utvrđivanja odgovarajuće tržišne cijene valja uzeti u razmatranje svojstva jamstva i pripadajućeg zajma, koji među ostalim uključuju iznos i trajanje transakcije, osiguranje koje daje zajmoprimac i druge elemente koji utječu na ocjenu stope naplate i vjerojatnost zajmoprimčeva neispunjavanja obveza zbog njegova financijskog stanja, njegova sektora djelatnosti i njegove perspektive.
- 126 Ako je cijena plaćena za jamstvo najmanje jednako visoka kao i odgovarajuća referentna premija koja se nudi na financijskim tržištima, to jamstvo ne predstavlja potporu (vidjeti točku 3.2. podtočku (d) drugu podtočku Obavijesti o jamstvima). Ako ne postoji odgovarajuća referentna premija na financijskim tržištima, ukupan financijski trošak zajma za koji je izdano jamstvo, uključujući kamatnu stopu i plaćenu premiju, treba usporediti s tržišnom cijenom sličnog zajma za koji nije izdano jamstvo (vidjeti točku 3.2. podtočku (d) treću podtočku Obavijesti o jamstvima). Naposljetku, u nedostatku tržišne cijene sličnog zajma za koji nije izdano jamstvo, valja pribjeći referentnoj stopi, definiranoj u skladu s Obavijesti o referentnim stopama (vidjeti točku 4.2. drugu alineju Obavijesti o jamstvima).
- 127 U ovom predmetu valja istaknuti da pobijana odluka isključuje da tražena jamstvena premija vodi računa o tužiteljevim financijskim poteškoćama i riziku povezanom s neplaćanjem zajmova za koje je izdano jamstvo (uvodna izjava 86. točka (c)). U uvodnoj izjavi 85. pobijane odluke Komisija naglašava da poduzeće u teškoćama, bez javnoga jamstva, ne može pronaći financijsku ustanovu koja bi joj dala zajam bilo koje vrste. Komisija nigdje u svojim uvodnim izjavama, ni drugdje u svojim razmatranjima koja se odnose na opis prednosti (vidi točku 7.2 pobijane odluke), ne navodi koja je to tržišna cijena u pogledu koje je ocijenila predmetnu premiju. Komisija u tom stadiju ne ispituje ni zalog osnovan u korist IVF-a s osnove protujamstva (vidjeti gornju točku 4.). Općenito, Komisija se zadovoljila provođenjem ocjene financijskog stanja tužitelja, da bi na temelju nje donijela zaključak da iznos jamstvene premije plaćene IVF-u nije u skladu tržišnim uvjetima.
- 128 Pred Općim sudom Komisija u biti objašnjava da pobijana odluka ne sadržava usporedbu između dugovane jamstvene premije i tržišne cijene, imajući u vidu tužiteljevu situaciju koji je poduzeće u teškoćama. Drugim riječima, postoji pretpostavka prema kojoj jamstvena premija nije u skladu s tržišnim uvjetima ako je zajmoprimac, kojem je dodijeljeno jamstvo, ili u ovom slučaju korisnik prednosti u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, poduzeće u teškoćama.
- 129 Međutim, kako je navedeno u gornjoj točki 126., točka 3.2. podtočka (d) i točka 4.2. Obavijesti o jamstvima propisuju prethodno istraživanje eventualne tržišne cijene, u odnosu na koju treba usporediti uvjete sporne transakcije. Konkretno, kada je riječ o poduzećima u teškoćama, Komisija u točki 4.1. podtočki (a) Obavijesti o jamstvima razlikuje situaciju poduzeća u teškoćama prema njima svojstvenom riziku neispunjavanja obveza, koji nije jednoobrazan. Navedena obavijest tako razlikuje slučaj u kojem za poduzeće u teškoćama postoji jamac na tržištu od slučaja kada je vjerojatno da on ne postoji. Time je prihvaćeno da može postojati tržišna cijena i kada je jamstvo dano poduzeću u teškoćama.

- 130 U tom pogledu, Opći sud ističe da Komisija u uvodnoj izjavi 80. pobijane odluke navodi da tužitelj „[nije bio] u iznimno teškoj situaciji u smislu točke 2.2. i točke 4.1. podtočke (a) Obavijesti o jamstvima”, nakon što je u uvodnoj izjavi 79. konstatirala da je on „bio u financijskim teškoćama u smislu točke 10. podtočke (a) i točke 11. Smjernica za sanaciju i restrukturiranje”. Na taj način Komisija je isto tako usvojila tumačenje točke 4.1. podtočke (a) Obavijesti o jamstvima iz gornje točke 129. prema kojem se u slučaju kada je riječ o poduzetniku u teškoćama, u smislu Smjernica za sanaciju i restrukturiranje, razlikuju dvije potkategorije, prema njima svojstvenom riziku neplaćanja. To je još očitije u španjolskoj verziji pobijane odluke, koja je jedina vjerodostojna, i koja u uvodnoj izjavi 80. spominje nepostojanje „situacije teške krize” (*situación de crisis grave*), pri čemu pridjev „teška” opisuje pojam „kriza” i jasno razlikuje situaciju predviđenu u uvodnoj izjavi 80. od one predviđene u uvodnoj izjavi 79. pobijane odluke, prihvaćajući kategoriju poduzeća u teškoćama u smislu Smjernica za sanaciju i restrukturiranje koji nisu u situaciji teške krize u smislu točke 4.1. podtočke (a) Obavijesti o jamstvima.
- 131 K tomu, suprotno onomu što tvrdi Komisija, iz točke 3.3. Obavijesti o jamstvima ne proizlazi da ne postoji tržišna cijena jamstava dodijeljenih poduzećima u teškoćama. Naime, navedena točka odnosi se na pojednostavljeni način evaluacije koji se iznimno primjenjuje na manja i srednja poduzeća i samo napominje da se ne primjenjuje na poduzeća čiji je kreditni rejting CCC/CAA ili manji.
- 132 Stoga je Komisija, time što je pretpostavila da ni jedna financijska institucija ne bi jamčila za poduzetnika u teškoćama i da stoga na tržištu nije ponuđena nikakva odgovarajuća referentna premija, prekršila Obavijest o jamstvima, koja je obavezuje (vidjeti u tom smislu presudu od 11. rujna 2008., Njemačka i dr./Kronofrance, C-75/05 P i C-80/05 P, EU:C:2008:482, t. 60. i 61. i navedenu sudsku praksu). Zbog istih razloga, Komisija je povrijedila i svoju obvezu donošenja opće ocjene vodeći računa o svakom relevantnom elementu slučaja koji joj omogućuje utvrditi je li očito da tužitelj ne bi usporedive olakšice stekao od privatnog subjekta (vidjeti u tom smislu presudu od 24. siječnja 2013., Frucona Košice/Komisija, C-73/11 P, EU:C:2013:32, t. 73.).
- 133 Nakon što je ta pogreška utvrđena, valja utvrditi da je Komisija u uvodnoj izjavi 93. pobijane odluke u okviru kvantifikacije potpore pristupila detaljnijoj analizi. Na taj način ona isključuje postojanje tržišne cijene sličnog zajma za koji nije izdano jamstvo (vidjeti gornju točku 126.), „zbog ograničenog broja transakcija slične naravi na tržištu”, koje „ne dopuštaju značajnu usporedbu”.
- 134 Tužitelj je u tužbi prigovorio izostanku Komisijine analize tržišnih uvjeta radi utvrđenja tržišne cijene sličnog zajma za koji nije izdano jamstvo. U svojem odgovoru na tužbu, Komisija tvrdi da je „suprotno onomu što tužitelj tvrdi, Komisija [...] zaključila da predmetna jamstva dodjeljuju prednost, nakon što je izvršila usporedbu s transakcijama provedenima po tržišnim uvjetima, što se jasno očituje u izračunu visine potpore”, upućujući na uvodnu izjavu 93. točku (c) u pobijanoj odluci.
- 135 U tom pogledu valja istaknuti da u uvodnoj izjavi 93. točki (c) pobijane odluke Komisija primjenjuje referentnu stopu primjenjivu u ovom slučaju, kako je definirana u skladu s Obavijesti o referentnim stopama. Međutim, kao što je navedeno u gornjoj točki 126., pribjegavanje referentnim stopama predstavlja zadanu metodu koja se primjenjuje kada ne postoji tržišna cijena utvrđena na temelju sličnih transakcija. Prema tome, Komisija se u okviru izračuna iznosa potpore nije mogla osloniti na primjenu te metode kako bi iz toga izvela argument da je doista provela usporedbu sporne transakcije s transakcijama provedenima po tržišnim uvjetima.
- 136 Opći je sud ipak u okviru mjera upravljanja postupkom ispitao Komisiju u cilju utvrđenja vrste i opsega istrage koju je Komisija vodila prije donošenja zaključka o nepostojanju tržišne cijene sličnog zajma za koji nije izdano jamstvo. U odgovoru je Komisija samo navela da joj tijekom istrage nije dostavljena nijedna informacija o kamatnim stopama na zajmove dane u sličnim situacijama, pri čemu nije pružila nikakve indikacije o eventualno poduzetim istražnim mjerama.

- 137 Potrebno je podsjetiti da je teret dokazivanja ispunjenja svih uvjeta za primjenu kriterija privatnog subjekta – koji je u ovom slučaju potrebno primijeniti – na Komisiji, koja je dužna tijekom upravnog postupka zatražiti sve relevantne informacije (vidjeti u tom smislu presude od 21. ožujka 2013., Komisija/Buczek Automotive, C-405/11 P, neobjavljenu, EU:C:2013:186, t. 33. i 34. i od 20. rujna 2017., Komisija/Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, t. 24.). U tom se pogledu Komisija ne može pozvati na nepotpunost informacija koje su joj dostavljene tijekom upravnog postupka kako bi opravdala svoju odluku, jer nije iskoristila sve ovlasti kojima je raspolagala za dobivanje potrebnih informacija (vidjeti u tom smislu presudu od 13. travnja 1994., Njemačka i Pleuger Worthington/Komisija, C-324/90 i C-342/90, EU:C:1994:129, t. 29.). Tim više je tomu tako kada se pobijana odluka ne temelji na nepodnošenju elemenata koje je od predmetne države članice zatražila Komisija, već na konstataciji da privatni subjekt ne bi postupao na jednak način kao i vlasti te države članice, što podrazumijeva da je Komisija raspolagala svim relevantnim informacijama nužnima za donošenje odluke (vidjeti u tom smislu presudu od 21. ožujka 2013., Komisija/Buczek Automotive, C-405/11 P, neobjavljenu, EU:C:2013:186, t. 35.).
- 138 U ovom predmetu, Opći sud iz Komisijinih odgovora iz odgovora na tužbu, a potom i iz onih danih u okviru mjera upravljanja postupkom, zaključuje da Komisija nije tijekom upravnog postupka tražila od Kraljevine Španjolske ili od drugih izvora informacije koje se odnose na postojanje zajmova koji su slični onima koji se odnose na spornu transakciju. Komisija se dakle pri donošenju zaključka iz uvodne izjave 93. pobijane odluke o tome da postoji „ograničen[...] broj[...] sličnih transakcija na tržištu” koje „neće osigurati znatnu usporedbu” nije mogla osloniti na okolnost da joj nisu dostavljeni elementi koje je tražila.
- 139 Osim toga, Komisija ne ističe ni jedan drugi element dobiven tijekom upravnog postupka koji bi potkrijepio njezin zaključak o nedostatku usporedivih transakcija.
- 140 Prema tome, predmetni Komisijin zaključak iz uvodne izjave 93. pobijane odluke nije u dovoljnoj mjeri potkrijepljen.
- 141 S obzirom na prethodno navedeno, drugi dio drugog tužbenog razloga valja prihvatiti, jer Komisijina ocjena postojanja prednosti sadržava očite pogreške jer, kao prvo, nije uzela u obzir položaj zaklade Fundación Elche, kao drugo, nije uzela u obzir hipoteku koju je potonja dala kao protujamstvo, kao treće, nije uzela u obzir dokapitalizaciju tužitelja u svrhu ocjene vrijednosti dionica založenih u korist IVF-a, kao četvrto, pretpostavila je da ni jedna financijska institucija ne bi bila jamac poduzeću u teškoćama i da stoga ni jedna odgovarajuća referentna jamstvena premija nije postojala na tržištu i, kao peto, nije dostatno potkrijepila svoj zaključak o nepostojanju usporedivih transakcija radi utvrđenja tržišne cijene sličnog zajma za koji nije izdano jamstvo.
- 142 Stoga valja poništiti pobijanu odluku u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja, pri čemu nije potrebno ispitati ostale argumente i razloge istaknute u prilog ovoj tužbi.

Troškovi

- 143 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da Komisija nije uspjela u postupku, valja joj naložiti da, osim vlastitih troškova, snosi troškove tužitelja, uključujući i troškove privremene pravne zaštite, sukladno njegovu zahtjevu.
- 144 U skladu s člankom 138. stavkom 1. Poslovnika, države članice i institucije koje su intervenirale u postupak snose vlastite troškove. Stoga će Kraljevina Španjolska snositi vlastite troškove.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (četvrto vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Poništava se Odluka Komisije (EU) 2017/365 od 4. srpnja 2016. o državnoj potpori SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) koju je provela Španjolska u korist Valencije Club de Fútbol, SAD, Hérculesa Club de Fútbol, SAD i Elchea Club de Fútbol, SAD u dijelu u kojem se odnosi na Elche Club de Fútbol, SAD.**
- 2. Europska komisija snosit će vlastite troškove, kao i troškove Elchea Club de Fútbol, uključujući i one koji se odnose na postupak privremene pravne zaštite.**
- 3. Kraljevina Španjolska snosit će vlastite troškove.**

Kanninen

Schwarcz

Iliopoulos

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourg u 12. ožujka 2020.

Potpisi